

Dobozi Eszter

Diftongusaik zenéltek

Buda Ferencnek

*Három nap volt, három éjjel,
hogy hallgattam földijeid,
diftongusaik zenéltek;
míg én, a megátalkodott,
csak sírtam egyre nyüszítve:
mi jön még! Mi mindent vesznek
tőlünk el? Mennyi áldást von
vissza még az Úr? Egyszer, hogy
járnai megtanultunk. Egyszer
a látást, hallást. Ahogy
fogyatkozó társainkra
nézek, egyre több s több a jel:
mennyi mindenről mondunk le
önként egy csepp lélegzetért,
s amennyit percnyi élet ér.
Csak azt ne kívánja az Ég,
hogy képzeleteink od'adjuk!
Három nap volt, három éjjel,
hogy hallgattam földijeid,
s diftongusaik zenéltek...*